

[Wihjelm.]

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 116 stemmer mod 23; 21 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om kommuneplanlægning.

(Lovforslag nr. 140. Fremsat 13/3 75. Første behandling 2/4 75. Betænkning 3/6 75).

Der var stillet 44 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Hans Bjerregaard* (FP), *Dohrmann* (FP) og *Jytte Røge* (FP):

Underændringsforslag

til ændringsforslag nr. 37 i betænkningen fra udvalget om fysisk planlægning.

I det under nr. 37 foreslåede nye stk. 4 til § 42 udgår sidste punktum.

Bemærkninger.

Fremskridtspartiet finder, at der kan foreligge situationer, hvor en højere udnyttelse end 50 pct. vil være formålstjenlig, og partiet mener derfor ikke, miljøministeren skal være bundet af en maksimumsgrænse.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Auken (S):

Vi kan ved læsning af den betænkning, der foreligger til dette lovforslag, konstatere, at det igen er lykkedes at samle et meget bredt flertal her i folketinget omkring den planlægningslovgivning, vi gennemfører. I socialdemokratiet tillægger vi det meget stor betydning, megen værdi, at det lykkes partierne på trods af forskellige udgangs-

punkter, på trods af forskellige synspunkter at samle sig om et forlig, når det vedrører planlægningslovgivningen. Vi ved jo, at det, der sker ved denne lovgivning, er at vi fastsætter rammer, som kommunerne skal arbejde efter i årevis, og det er derfor værdifuldt for kommunernes arbejde, at et meget bredt flertal i folketinget står bag disse ændringer.

Jeg synes også, der er grund til at sige, at der fra partiernes side, i ledelsen af udvalgsarbejdet og fra ministeriets side er blevet gjort et meget, meget stort og meget værdifuldt arbejde, som der er grund til at påskønne ved denne anden behandling.

Jeg skal om vore principielle synspunkter i denne sag kun sige, at for socialdemokratiet har fire hensyn været afgørende under udvalgsarbejdet. For det første har det for os været noget meget afgørende, at offentligheden, de mennesker, hvem planlægningsbeslutningerne skal vedrøre, bliver draget så aktivt ind i planlægningsproceduren som tænkeligt. Derfor lagde vi, da den tidligere regering fremsatte sit lovforslag, meget stor vægt på den del, der sagde, at inden man vedtog en dispositionsplan, skulle der udarbejdes alternative planskitser, fordi vi heri så en virkelig støtte for offentlighedsprincippet. Imidlertid har vi måttet indrømme, ligesom den tidligere regering har måttet indrømme, at man måske kunne finde bedre, mere aktivitetsstimulerende måder at løse dette offentlighedsproblem på end den lidt tunge vej via de alternative planskitser, som jo kan være administrativt og økonomisk meget belastende. Derfor har vi arbejdet på, at den redegørelse, der nu skal indlede diskussionen omkring udformningen af dispositionsplanlægningen, bliver et virkeligt værktøj for den folkelige debat, så man sikrer, at alternative kortskitser kan lægges frem, alternative synspunkter på planlægningsmuligheder kan fremføres, men ikke sådan at man bliver nødt til at opstille måske egentlig kunstige alternativer for at opfylde lovens krav.

Vi lægger også vægt på, at mindretalssynspunkter kommer frem både på dette tidspunkt og senere i forbindelse med dispositionsplanlægningen eller, som vi nu siger, kommuneplanlægningen ude i kommunerne. Vi tror, det vil være en stor støtte for beboerarbejdet og de mange mennesker, som